

УДК 100.7.8

Шестопалов О. О.¹, Ємельяненко Є. О.²

¹студ.гр. РТ-817 ЗНТУ

²канд.філос.наук, доц. ЗНТУ

КОСМОС ЧИСЕЛ ТА ЧИСЛА КОСМОСУ У ФІЛОСОФІЇ ПІФАГОРЕЇЗМУ

Космос чисел та числа космосу Піфагорійці приділяли велику увагу числам, містикували їхнє значення. Це, в першу чергу було зумовлено тим, що вони жили на різних частинах тогдішньої Греції.

На світогляд та філософію Піфагора сильно вплинула традиційна віра в тасмничий, містичний характер чисел. Особливу увагу приділяли саме числу 7. У часи Піфагора (570-497 рр до нашої ери) вийшов трактат про універсальне значення числа 7. Нажаль, автор цього трактату не відомий, а сам трактат дійшов лише уривками. Піфагор, як і його учні, вважали, що числа та їх числові відношення відповідають за сокровенну основу всього

Всесвіту і речей у ньому. А числу 7 приділяди найважливіше, верховне значення.

То чому саме 7 головним числом? Число 7, за піфагорійцями, числом вдачі, одкровення згори.

Німецький дослідник Вільгельм Рошер, вивчаючи праці піфагорійців, прийшов до висновку, що 7 для піфагорійців було числом, що треба шанувати, бо воно "космічне". Воно незалежним і не виходить з жодного іншого.

Крім своєї діяльності у містиці чисел, піфагорійці стали відомими ще й тим, що відкрили прямокутні трикутники, які ті називали "священими", та змогли дослідити їх властивості. На жаль, це всі їх здобутки у мвтематиці. Інший напрям їх діяльності французький вчений Бруншвіг назвав арифмологією. Через те, що математика з релігією були невід'ємними, піфагорійці не могли мати можливості правильно уявляти про природу числа. Воно було для них як зняряддям обчислення, так і засобом містифікації.

Піфагорці не займалися розвитком естетики. Вони замість терміну "краса", запропонували свій власний "гармонія". Це було пов'язано з тим, що вони вбачали в гармонії властивість космосу, й тому вони розглядали естетику, як науку, в рамках космології. Слово "гармонія" за етимологією означало те саме, що й ансамбль, з'єднання; піфагорійці у слово "гармонія" вклали дещо інший сенс. Вони мали на увазі співмірність, єдність складових частин. Філолай, один з піфагорійців, писав так: "Речам несхожим, неспорідненим, різнорідним необхідна гармонія, щоб вона підтримувала їх у згоді".

Піфагорійці називали Всесвіт космосом і вважали, що він гармонічним. Вони припустили, що всякий закономірний рух народжує гармонічний звук. Також вони говорили, що звучить весь Всесвіт, народжуючи "музику сфер", симфонію, яку ми не чуємо лише тому, що вона звучить постійно. Тогдішні грецькі поняття гармонії та її протиледності дисгармонії, спиралися на більш загальні поняття порядку та хаосу.

У підсумку варто зазначити, що Піфагор, його школа та вчення не отримали великого значення у наш час. Ми знаємо Піфагора здебільшого зі шкільного курсу математики, а саме вивчення трикутників. Далі ми дізнавались про його життя та філософські праці, які на жаль, не були покладені в основу популярних напрямків майбутнього.